

**Brev till Selma Lagerlöf
från Valborg Ölander: 1925
juni-1926 augusti - 8**

Ölander, Valborg,

HS L 1:1

Bengtsarvet 12/9 1925.

Tack, min innerligt älskad, för det käre brev, som jag fick i går! Du får bara inte tacka mig för det, som är mitt livs största glädje.

Jag är så glad, att du fick en så bra avslutning på resan. Det förekom ju inga nedläende rapporter, utom du fick i det goda myket och en så vacker vilkoma.

Men tänk, att det är kallt också hos dig i rummen! Här eldes överallt, men luften känns kylig och fuktig. Det har också regnat väldigt ofta där, omväxlande med solskensstunder.

Det var en oh annan i Storsholen som trodde att vi levde i hus och där under mötet vilket jag energiskt förnekade. Men här gjorde jag det de första dagarna och önskade mig verkligen din medicinflaska. Det är ju kräftornas och skogsfågels tid. Är det mig spårade bärbuskarna har jag inte vågat se åt.

För Guds kann jag berätta en hel del om dina mötesäventyr och skall väl fortsätta om måndag, då vi träffas hos Anna Munkelle. Guds ser glad och lycklig ut, Helena är sig lik. Det låter inte alldeles säkert, att den tilltråkta kompanjonen har lust att byta ut Storsholen mot Falun.

I förrgår ågor antingen du länge planerade bit-
färden upp till skid och skidstills fabrikstuga rum. Jag skall
ja bjudas att se hur utmärkt den gamla korsoffan
från Bengtsson tog sig ut, som jag skänkt dem. Det
gick över kistiga gamla lundvagnar, kända av sin
vita björkstammar och gamla gårdgårdar, som din
vår Clarence säkert skulle ha gillat ur skönhets syn-
punkt. Men till sist behövdes det verktygen, att såväl
vridfolk som chaufför kände till vägen och kunde försäkra
att det inte var farligt, för att ett sådant sjäs som jag
skulle förhålla sig lugn. Bilen skuttade fram över
gräset på en det gammal skogsväg, upp för, upp för,
så att man undrade hur ens kroppsledamöter skulle
kunna hålla hop.

Och nu måste jag berätta något egendomligt.
Skogens vilda fåglar äro så intresserade av motorvägen
att de brukar komma fram till vägen för att tillfredställa
sin nyfikenhet - de, som sjest äro så skrygga! Det var
inte mindre än två "magnifika" tjäderstapar, som
en gång postade på vår sida om vägen, flera
orr- och tjäderhöns sprango fram, och till sist var det
en morkulla, som helt trautilt doggade sig länge
nått i det vita björkstammet och väntan lät sig över-
köras. — — —

Tro du inte, att frk. Lundgren vill resa
hem över Storsholm? Det skulle vara så förfärligt
roligt att visa henne, att det är allvar med min björstam

du talade en gång om att hon kunde vara där sam-
tidigt med dig, men är det inte mycket osäkert om
vi båda kunna vara borta hemifrån? Oh skulle
du vilja vara ensam hemma medan vi andra två
vara ute för att se på staden?

Tänk, att den stora eldsvåden på Ostermalen
i går natt drabbade det nya hus, som du såg från
min balkong och som stänger utsikten till "Gärdet" för
mig! Jag ringde upp Dagula i går kväll och fick höra,
att postvakten kommit upp mitt i natten för att stänga
alla vindgluggar och att hon själv varken kunde gå
ut på balkongen eller ha fönstret öppet för alla
glödande flugor, som flögs omkring i luften.

Ja, om tisdag kväll är jag i Stortorget
igen, och hoppas jag att du ha arbete mig till mötes.
Skad det skall bli konst efter dig! Måtte du snart,
snart komma tillbaka!

Men måtte du också få en lugn och
ostörd arbetstid ers forinnan! Oh offra inte
mycket tid på sådant, som kann vänta! Beder
din

Kerby.

Min gamla korrespondent i Lidköping had
också hört dig i Radio och funnit föredraget liksom
att, vad som utgår från dig, utomordentligt.
Maria har hälsat dig så mycket.

